

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Imperator Paulum per Philippum praefectum exturbari, atque in
exilium mitti, ac Macedonium in sede eius collocari praeceperit. Capvt XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

*Quòd Imperator Paulum per Philippum præf-
ectum exturbari, atque in exilium mitti, ac Ma-
cedonium in sede eius collocari præceperit.*

CAPVT XII.

Constantius Imperator Antiochiæ commoratus, si-
mul atque acceperat Paulum episcopatus Constanti-
nopolitani sedem denuò occupasse, rem acerbè & gra-
uiter tulit. Philippo igitur præfecto, vtpote maiorem cæte-
ris prouinciarum præsidibus potestatem consecuto (secun-
dus namque ab Imperatore nuncupatus est) mandatū scri-
ptis proditum mittit, vt Paulum eijceret ecclesia, Macedo-
niumq; in eius locum introduceret. Præfectus verò Philip-
pus, populi tumultū veritus, Paulum astutè admodum ag-
greditur: Imperatoris voluntatem tacitus occultat. Atque
simulata specie publicis ciuitatis rebus diligenter prouidē-
di, ad balneum publicū, quod Zeuxippus dicitur recta per-
git: mittitq; inde quendam, qui Paulum honorificè accer-
feret, diceretq; illum ad præfectū venire debere necessariò.
Postquam ille accitus venerat, præfectus absque mora Impe-
ratoris mandatum ostendit. Episcopus sententiā, licet ini-
què contra eum pronuntiatam, æquo animo fert. Præfectus
autem tum eos, qui circumfistebant, tum multitudinis impe-
tum admodum reformidans (multi namque rumoris suspi-
cione commoti, ad publicum illud balneum concursarant)
vnam fenestram balnei aperire iubet. Paulus per eam in na-
uigium ad eam rem paratum demissus, cum festinatione in
exilium mittitur. Cui in mādatis dedit præfectus, vt Thes-
salonicam, primariam Macedoniæ ciuitatem, (in ea verò à
maioribus suis oriundus erat) proficisceretur: inq; illa vitā
degeret, libereq; & securo animo ciuitates etiam adiret Il-
lyrij. Verùm ad partes versus orientem reuertendi nullam
omnino ei facere voluit potestatem. Paulus igitur præter
expectationem & ecclesia pariter & ciuitate eiectus, cum ce-
leritate abducitur. Imperatoris præfectus Philippus, ex bal-
neo publico ad ecclesiam maturat. Cum illo quasi compo-
sito factū fuisset, aderat Macedonius: inque rheda pariter
assidens omnium vndique oculis ostenditur. Militum ma-
nus cum

SOCRATIS HISTORIAE

nus cum gladiis eos stipat. Inde multitudinis animis terror iniectus est. Omnes itaque ad ecclesias confluunt, & tã illi, qui fidem Consubstantialis, quàm qui Arii dogma tutabantur, ad ecclesiam ire contendunt. Simul ac præfectus vna cù Macedonio Ecclesiæ appropinquabat, ingens certè metus tum multitudinem, tum milites etiam ipsos percutit. Nam quoniam tanta aderat turba, vt nullus transitus præfecto Macedonium deducendi pateret, milites multitudinem violenter trudere cœperunt, atq; cù multitudo ita coarctata esset, vt præ loci angustia secedere non posset, milites illam ex aduerso se illis opposuisse, & sua sponte transitum præfecto interclusisse arbitrati, districtis gladiis in eam impetum facere: acriter ad pugnam incumbere cœperunt. Circiter tria millia hominum, & centum quinquaginta occubuisse fertur: quorum alij à militibus trucidati, alij à multitudine oppressi interierunt. Macedonius verò post tam præclare facta, perinde ac si nihil admisisset mali, sed istorum scelerum integer & innocens fuisset, arbitrio potius præfecti quàm canone ecclesiastico in sede episcopali collocatur. Ad hunc modum igitur Macedonius, & Ariani per tantam hominum cædem ad ecclesiæ gubernationem ascenderunt. Per idem tempus Imperator amplam & magnificam ecclesiam, quæ sapientiæ nomen iam habet, construxit, eiq; ecclesiæ illâ adiunxit, quæ pacis dicitur, quæq; à patre suo, cum antea esset angusta, tum amplificata magnitudine, tum ornatu illustrata fuit. Iam verò ambæ & vno muro cernuntur circumdata, & vno nomine appellantur.

*Quod Athanasius minis Imperatoris exterritus,
Romam iterum confugit. C. A. P. XIII. -*

Eodem tempore alia falsa criminatio contra Athanasium conficta est ab Arianis, qui ad eum accusandum hanc causam conquisuerat. Iam pridem Constantinus frumeti Congiariu ecclesiæ Alexandrinæ ad pauperes alendos suppeditauerat. Istud aiunt Athanasium vendidisse, & ad suum ipsius quæstum conuertisse. Habet fidem illis Imperator: eum minatur morte multaturum. Athanasius, vbi minas Imperatoris rescuerat, se fugæ mandauit: latitauit in obscuro. Tum Iulius episcopus Romanus, cù de iniuriis Athanasio

ab A.